

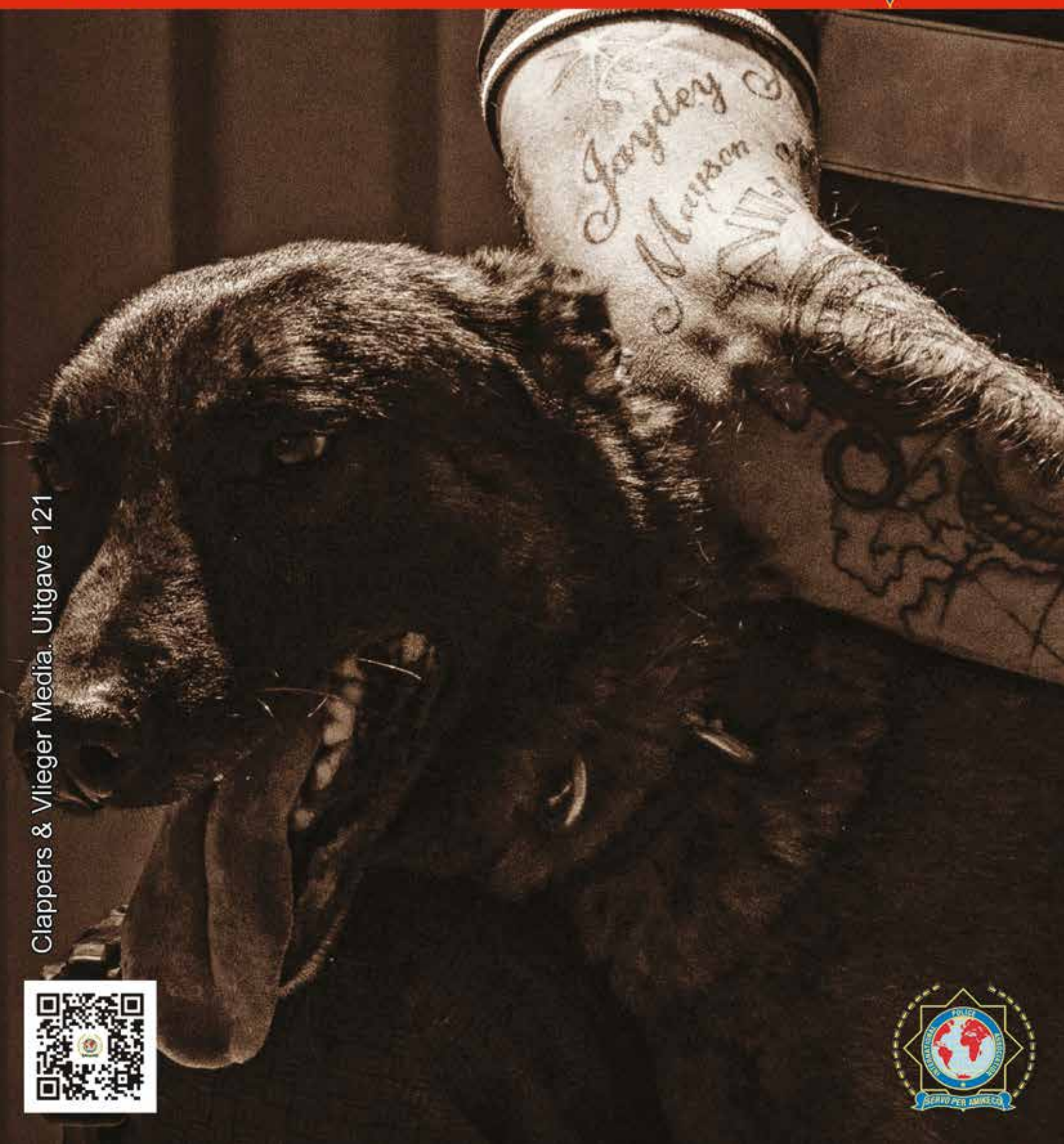
INTERNATIONAL POLICE ASSOCIATION

ipa

Attentie

43e jaargang Nr. 153 - Juli 2021

Clappers & Vlieger Media. Uitgave 121

Vermogensongelijkheid

Het is een van de grootste tekortkomingen van onze sociale structuur: vermogensongelijkheid. De kloof tussen arm en rijk die snel breder wordt.

De kern van belastingheffing in Nederland is dat de sterkste schouders de zwaarste lasten dragen. Het blijkt echter dat in ons land vaak dit vaak het omgekeerde is. Het overgrote deel van de meer dan 500 miljard euro is in handen van de 10 procent

rijkste gezinnen. Daarbij is de rijkste 1 procent van Nederland in het bezit is van een totaal vermogen van 425 miljard euro. De 10 procent rijkste gezinnen bezitten 84 procent van de beursgenoteerde aandelen en zelfs 96 procent van de niet-genoteerde aandelen met elk hun eigen belastingprivileges. Volgens de OESO, de club van rijke landen, is Nederland na de Verenigde Staten het land met de sterkste vermogensongelijkheid. Aandelenbezit leverde het afgelopen decennium op de beurs 100 procent koerswinst naast 70 procent dividend op. Het bezit van huizen en de aandelen is voor de rijkste gezinnen de belangrijkste vorm van bezit. Tel daarbij dat inkomen uit arbeid minimaal tegen 37 procent wordt belast maar betalen aandeelhouders over hun dividend 15 procent of minder belasting en over de koerswinst niets.

Niet-beursgenoteerde aandelen in bedrijven, meestal aanmerkelijk belang genoemd, kennen weer andere privileges. Het is daarom ook nogal verbijsterend dat deze privileges, die in de belastingherziening van 2001 zijn geïntroduceerd, door geen enkele latere regering zijn beëindigd. Het onrecht zit in de ongelijke behandeling van inkomen uit bezit en dat van inkomen uit arbeid, die door deze herziening is ingevoerd. Volgens ABN Amro moeten de rijken meer aan goede doelen geven. Door hen wordt belasting als een trager, minder effectief middel genoemd om de ongelijkheid aan te pakken. Echter filantropie bestendig de

ongelijkheid. Het versterkt juist het verhaal van een rijke, vrijgevege klasse, wat bij armere groepen juist remt te vragen om een herverdeling van vermogen en inkomen. Door de belastingconstructies leidt filantropie vaak niet tot minder vermogen. Ook door de giften aan liefdadigheidsinstellingen vaak niet de ongefincierde publieke diensten (o.a. gezondheidszorg en sociale rechtsbijstand). Juist deze diensten die beheert worden door de overheid komen vooral de armen ten gunste. Toen de begrotingsgaten gevuld moesten worden in de nasleep van de financiële crisis bleven echter de belastingprivileges van de rijkste 10 procent. Dat zou in het belang zij van investeringen en werkgelegenheid. Terwijl kapitaal al een decennium overvloedig is, bleek eerder een afname dan een toename van de investeringen. Beleggen in financiële producten blijkt toch veel winstgevender te zijn dan investeren in de reële economie. Maatschappelijk ondernemen is door de aangepaste belastingmaatregelen geheel van de kaart geveegd.

Heb ik toch nog een vraag: kan iemand mij uitleggen waarom het ABP, dat vorig jaar de vereiste dekkingsgraad niet kon behalen, bonussen heeft verstrekt aan mensen die gewoon hun werk moeten doen, n.l. het vermogen zo gunstig mogelijk beleggen? Dat is toch raar voor een fonds dat al meer dan een decennium de pensioenen niet kan indexeren? Het is dan ook niet verwonderlijk dat veel gepensioneerden zich groen en geel ergeren.

Uw voorzitter,
Jan Eijkemans

COLOFON

Dit blad is een uitgave van het
IPA - district Nijmegen e.o.
43e jaargang nr. 153
Oprichtingsdatum:
17 februari 1959
Dit blad verschijnt 5x per jaar

Voorzitter:

Jan Eijkemans
vz-nijmegen@ipa-nederland.nl

Secretaris:

Martin van der Putten
nijmegen@ipa-nederland.nl

Penningmeester:

Jan Nijburg
Postgiro District NL97 RABO 0155 7464 56 tnv
Penningmeester district Nijmegen
pm-nijmegen@ipa-nederland.nl

Ledensecretaris:

Brugt Peper
red-nijmegen@ipa-nederland.nl

Contactscretaris:

Jaap Heerschop

IPA - Activiteiten:

Adrie Daniëls
4daagse-nijmegen@ipa-nederland.nl

IPA - Actviteiten:

Dick Beerens
evenementen-nijmegen@ipa-nederland.nl

Redactie / IPA - Artikelen:

Brugt Peper
red-nijmegen@ipa-nederland.nl

Coördinatie en realisatie:

Clappers & Vlieger Media
Industrieweg 94
7202 CB Zutphen
Telefoon: 0575 - 47 38 81
E-mail: info@clappers-vlieger.nl
Internet: www.clappers-vlieger.nl
Vormgeving: Fabian Clappers
Fotografie: Henk Baron, Martin van der Putten

Coverfoto: Jaap Binsma

In dit nummer

- 3** Vermogensongelijkheid
- 7** Ruim twee eeuwen rood- wit en blauw
- 11** Blog: de achtervolging
- 12** Op avontuur door Londen Engeland deel 2
- 14** Blog: Jij bent zeker ook verdrietig
- 15** IPA South Africa
- 16** Geen vierdaagse in 2021
- 18** No four day marches in 2021
- 22** Politiewagens van europa deel 2
- 23** Oude 4daagse kaften
- 24** Soldatenliedjes
- 29** Blog: Suriname inleiding
- 32** Blog: Suriname deel 1
- 35** In memoriam Nic Bakker
- 37** Hallo, ik ben een paardenbloem
- 38** Activiteitenoverzicht

International Police Association, District Nijmegen e.o.

Secretariaat

Begoniastraat 22 • 6658 EB Beneden Leeuwen
nijmegen@ipa-nederland.nl

Facebook; IPA Netherlands, Nijmegen e.o.

Ruim twee eeuwen rood – wit en blauw

Het is dit jaar 225 geleden dat in 1796 helderheid werd geschapen over de kleuren van de Nederlandse vlag. Eén van de laatste besluiten van de toenmalige Staten-Generaal werd genomen, was het vaststellen van de kleuren van de Nederlandse vlag. Deze zou voortaan – en in de toekomst – bestaan uit drie horizontale banen rood, wit en blauw. En dus niet: oranje, wit en blauw. Het besluit dateerde van 14 februari 1796, twee weken voordat dat ooit machtige orgaan plaatsmaakte voor de Nationale Vergadering, de voorloper van het huidige parlement.

Voorloper van de Nederlandse vlag – Ranje-Blanje-Blue

Eeuwenlang

Nederland heeft natuurlijk al langer dan twee eeuwen een vlag, maar uit de beginperiode hullen veel feiten zich in historische mist. De geschiedenis van de Nederlandse vlag begint echter hoe dan ook aan het begin van de Tachtigjarige Oorlog, toen de Geuzen zich onder leiding van Willem van Oranje vrijvochten van de Spaanse overheersing.

Geuzen

Vanaf 1572 begonnen de Geuzen successen te boeken. Op 1 april van dat jaar veroverden ze Den Briel op de Spanjaarden. Enkele maanden later trokken ze Gouda binnen, zwaaiend met „vendelen van orangien, wit en blaauw”. Hoewel dit zeker geen vlaggen waren, zoals we die vandaag de dag kennen, is het toch een eerste aanwijzing voor het bestaan van zoiets als een Nederlands nationaal dundoek. Een officieel geboortebewijs van de Nederlandse vlag is er in de begintijd niet gemaakt. Er is nooit formeel vastgelegd hoe de vlag van Nederland – of de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden – zoals Nederland toentertijd heette er uit moest zien. Hoe het ook zij, schilderijen uit het einde van de zestiende en begin zeventiende eeuw laten alleen oranje-wit-blaauwe vlaggen zien. Men sprak van Ranje – Blanje – Bleu.

Geuzen uit Zeeland ontzetten Leiden -Schoolwandplaat van J.H. Ising

Prinsenvlaggen

Prinsenvlaggen werden die nationale dundoeken genoemd. In een speciale gravure werd in 1796 melding gemaakt van de invoering van de speciale vlag voor de marine. Ondanks veel historisch graafwerk, hebben onderzoekers (nog) geen antwoord kunnen vinden op de vraag waaraan de Geuzenkleuren oranje, wit en blauw zijn ontleend. Oranje, de bovenste en belangrijkste vlaggenkleur, was vrijwel zeker een sprekende verwijzing naar Willem van Oranje, de leider van de opstandelingen. Maar waar wit en blauw aan zijn ontleend?

Wellicht aan de kleuren in het Zeeuwse wapen? Zeeland was destijds, naast Holland, immers een belangrijk gewest.

Gevecht tussen Hollandse en Spaanse schepen waarop zowel de Hollandse als de Prinsenvlag werd gevoerd – H. C. Vroom

Tachtigjarige Oorlog

Nog tijdens de Tachtigjarige Oorlog kwam in de samenstelling van de kleuren een verandering. Uit 1610 stamt het eerste bewijs van een rood-wit-blaauwe vlag. Deze staat afgebeeld op het schilderij „Ijsvermaak” van Hendrick Avercamp.

In het midden van de zeventiende eeuw werd het rood-wit-blaauw steeds vaker gebruikt en in het buitenland wakte het verbazing dat de Republiek verschillende vlaggen voerde. Dit onderwerp was in 1673 op de Nederlandse handelspost Decima in Japan onderwerp van gesprek tussen enkele Japanners en Nederlandse handelaren.

„Diversche seer sottelycke vraagen wierden hieromtrent noch gedaen, waerom wy soo en vlagge voerden, waer die vandaen was gekomen, hoe of toe quam dat somwijlen 't root of blau van 't eene schip off van 't ander soo veel doncker of helderheit verschilde”, aldus één van de Nederlandse handelaren. Had hij zijn antwoorden op de „seer sottelycke vraagen” ook maar genoteerd.

Definitief de Nederlandse Vlag Rood-Wit-Blauw

Rond het begin van de achttiende eeuw had het oranje-wit-blaauw het afgelegd tegen het rood, wit en blauw. Een afdoend antwoord

waarom de kleur van de bovenste vlaggenbaan verschoot van oranje naar rood, kan niet worden gegeven. Aan die kleurverandering ligt in elk geval geen formeel, wettelijk besluit ten grondslag. Het kan zijn dat de spontane kleurverandering een politieke aanleiding heeft gehad. Rood verdrong het oranje immers definitief in de tijd dat Nederland zijn eerste anti-Oranje-periode meemaakte. De periode 1650 en 1672 was het eerste stadhouderloze tijdperk. Maar waarom bleef de „Nederlandse” vlag dan toch Prinsenvlag genoemd worden?

Partijstrijd

Rond 1780 ontstond in Nederland een partijstrijd tussen de prinsgezinden en de patriotten. De ontwikkelde burgerij, die geen invloed had op het landsbestuur, eiste van stadhouder Willem V méér vrijheden. De groep die alles bij het oude wilde laten, waren de prinsgezinden; de roep naar hervormingen kwam van de patriotten. Eén van de strijdpunten tussen beide partijen was de kleur van de bovenste baan van de vlag. De patriotten toonden hun politieke voorkeur met rood, wit en blauw, al dan niet in de vorm van vlaggen en linten, terwijl de prinsgezinden zich niet schaamden om oranje, wit en blauw te dragen of uit te steken. Het gewest Utrecht was in de zomer van 1787 hopeloos verdeeld. In een publicatie van 17 juli 1787 schreven de „prinsgezinden Staten” in Amersfoort voor de vlag te gebruiken volgens „de gecombineerde kleuren van Oranje, wit en blauw, waarbij ’s Lands vlag van ouden tijden af, door geheel Europa is bekend geweest.” Deze provocatie konden de „patriottische Staten”, die in Utrecht bijeenkwamen, niet onbeantwoord laten. In een publicatie van 25 juli 1787 verboden die „gebruik te maken van de gecombineerde kleuren oranje, wit en blauw”. Er was volgens de patriottische Staten slechts één nationale vlag: de rood-wit-blauwe.

Rutger Jan Schimmelpenninck – Raadspensionaris Bataafse Republiek

Aanvankelijk wonnen de prinsgezinden, die militaire steun uit Pruisen kregen, het pleit. Het dragen van oranje werd zelfs een plicht. Aan het einde van het jaar 1794 trokken de revolutionaire Franse troepen de bevroren Nederlandse rivieren over. In Amsterdam nam het Comité Revolutionair onder leiding van Rutger Jan Schimmelpenninck zondag op 19 januari 1795 de macht over. Nog diezelfde dag werden een heel reeks besluiten uitgevaardigd, onder meer een verbod op het dragen en tonen van oranje. Soortgelijke verboden werden afgekondigd in alle delen van het land waa’ de patriotten aan de macht kwamen. Op 2 maart 1795 was oranje in het hele land verboden, dus ook de oranje-wit-blauwe versie van de vaderlandse vlag.

Door een oranje wimpel boven de nationale vlag te hangen, wordt op speciale dagen de trouw aan het Huis van Oranje uitgedragen.

Speciale marinevlag

Het was het Comité tot zaken van de Marine – de centrale opvolger van de tot dan toe vijf zelfstandige admiraliteiten – dat de eerste stap zette tot officiële vaststelling van de Nederlandse vlaggenkleuren.

Geus van de Bataafse Republiek – Dirk Langendijk 1796

Het Comité wilde immers graag een speciale nationale vlag voor marineschepen, net als bij de Franse revolutionaire marine. De patriottische kunstenaar Dirk Langendijk werd gevraagd een ontwerp te maken. Hij kwam met een rood-witblauwe hanenvlag met in de rode baan, aan de kant van de vlaggenstok, een revolutionair embleem.

Dat embleem brengt het revolutionaire motto vrijheid, gelijkheid en broederschap tot uitdrukking. Het bestaat uit een Hollandse vrijheidsmaagd die een speer vasthoudt met daarop een vrijheidshoed. De „tweelingzus” van het Franse vrijheidssymbool Marian. Zij, wordt bewaakt door een gevaarlijk kijkende leeuw, die met één poot ook de speer met vrijheidshoed vasthoudt.

Het Comité tot de zaken van de Marine kreeg eind september 1795 van de Staten-Generaal toestemming

Voormalige marinevlag

deze speciale vlag te gaan voeren. Het tijdstip waarop deze vlag ingevoerd zou worden, werd echter bepaald op 1 maart 1796. Dat is de dag waarop voor Nederland – of beter gezegd de Bataafse Republiek zoals Nederland toen heette – een nieuw tijdperk aanbrak. In maart 1796 werden de oude Staten-Generaal afgeschaft en begon de door het volk gekozen Nationale Vergadering aan het opstellen van een democratische grondwet.

Twee weken voor het opheffen van de Staten-Generaal besloot dit college een publicatie te laten drukken en verspreiden met de aankondiging hoe de vlaggen van de Bataafse Republiek er voortaan zullen uitzien.

Meer dan twee eeuwen

De Nederlandse vlag bestaat dus al ruim 225 jaar uit de kleuren rood, wit en blauw.

Daarin heet het: „Dat voortaan en in het toekomstige de Nationale Vlag van dezen Staat zal zyn de gewoone en altoos in gebruik geweest zynde Bataafsche of zoogenaamde Hollandsche Vlag bestaande in drie evenwydige en horizontale Banden van gelyke breedte en van welken de bovenste rood de middenste wit of ongekleurd en de benedenste blaauw gekleurd is; egter met dien verstande dat voor zoo verre de Marine van den Staat aangaat, in den bovensten of rooden Band van agteren op weinige by voorbeeld 10,12, of 14 duimen van de Vlagge-Stok zal worden ingezet een langwerpig vierkant wit geschilderd Stuk of zoogenaamde Jack of Jeck houdende de lengte van een derde gedeelte der geheele Vlag en eene breedte die omtrent 8, 10, of 12 duimen minder is dan die des rooden Bands waar in dit Stuk word gezet ten einde „er by het inzetten zoo wel boven als beneden de Jack, een rooden rand van gelyke breedte en dus wel ter breedte van omtrent 4.- 5 of 6 duimen om het wit blyve.”

Koninkrijk Holland

De speciale marinevlag bleef in gebruik tot zeker juli 1806, toen de

Bataafse Republiek werd omgedoopt en -gevormd tot Koninkrijk Holland, met Napoleons broer Lodewijk als koning. Lodewijk was van plan om de speciale marinevlag te vervangen door een ander model, met het koninklijk wapen erin. Een matrozenopstand op Texel was er de oorzaak van dat daar een stokje voor werd gestoken. Tot 1810, toen het koninkrijk Holland werd ingelijfd bij het Keizerrijk Frankrijk, gebruikten sommige marineschepen de speciale Bataafse marinevlag, terwijl andere de gewone rood-wit-blaauwe vlag uitstaken. Tussen 1810 en eind 1813 wapperde in Nederland de Franse tricolore, die toevallig dezelfde kleuren bevatte als de Nederlandse, maar dan in verticale banen. Toen Nederland in 1814 zijn onafhankelijkheid terugkreeg, met een Oranje-telg als staatshoofd, werd stilzwijgend de rood-wit-blaauwe versie van de vlag weer ingevoerd. De oranje wimpel werd uitgevonden om de verbondenheid met het Huis van Oranje tot uitdrukking te brengen

de huidige Geus

De Geus

De vlag die tijdens de Tachtigjarige Oorlog aan de boegspriet van de Nederlandse oorlogsschepen hing werd de geus (ook wel Prinsengeus) genoemd. De Prinsengeus zou voor het eerst gezien zijn bij de inname van Den Briel in 1572. De overlevering dat de geus geïnspireerd zou zijn door de bedelaarsdracht wordt in de literatuur niet bevestigd.

Voor de oorlogsvloot bleef de 'Geuzenvlag' altijd bestaan. Later zelfs officieel erkent. Bij Koninklijk Besluit 315 van 20 juli 1931 werd een

zogenaamde Dubbele- of Prinsengeus met twaalf segmenten in de kleuren van de nationale vlag vastgesteld. Pleziervaartuigen mogen een vereenvoudigde, zogeheten "enkele geus" of "geusje" in de kleuren rood, wit en blauw, die in acht segmenten zijn aangebracht voeren.

De Geus heeft echter nooit de plaats van de nationale driekleur ingenomen. Ze wappert altijd aan de boeg van het schip.

Vooroorlogse vlaggen-strijd

In het begin van deze eeuw ontstond er weer een strijd om de kleur van de bovenste baan van de vaderlandse driekleur. Die twist liep enkele jaren vóór het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog hoog op. In de meeste politieke partijen waren toen kampen te vinden van zowel rood-wit-blaauwen als van oranje-wit-blaauwen. Koningin Wilhelmina maakte 19 februari 1937 tijdens haar vakantie in Zeil am See een einde aan de vaderlandse vlaggen-strijd. Zij tekende een koninklijk besluit dat aan duidelijkheid niks te wensen overlaat: „De kleuren van de vlag van het Koninkrijk der Nederlanden zijn rood, wit en blauw.” Dit koninklijk besluit – dat strikt genomen niet nodig was, omdat over de vlaggenkleuren al in 1796 een besluit was genomen – is tot op de dag van vandaag het hoogste officiële besluit van het bestaan van de Nederlandse vlag. Nederland behoort tot het handjevol landen dat zijn nationale vlag niet heeft omschreven in de grondwet of een speciale vlaggenwet.

Nederland vlagt

Of zo'n wet nodig is, is een andere vraag. Algemeen – ook in de scheepvaart – is bekend hoe het Nederlandse nationale symbool eruit ziet. En als Nederland zijn trouw aan het Huis van Oranje toont, wordt aan de nationale driekleur een extra, vierde baan in de vorm van een wimpel gehangen.

En dit doet geen ander land Nederland na.

Blog

De achtervolging

Geschreven door agent John

Tijdens een nachtdienst krijgen we een bericht van de meldkamer over een gestolen auto. We moeten op zoek naar een Ford Escort met een bepaald kenteken. De auto is net bij een woninginbraak volgegooid met de buit en de daders zijn ermee vandoor gegaan. Meteen gaan we op verschillende plekken in de regio met politieauto's staan, wachtend op de Ford Escort. Maar na ongeveer 45 minuten is 'ie nog steeds nergens gespot. We gaan door met de nachtdienst en er gebeurt verder weinig bijzonders. Totdat we een bericht krijgen over twee mannen die bezig zijn met het overladen van spullen van de ene auto naar de andere. Allebei de auto's zijn Fords Escort. We stappen snel in de politieauto. We kennen deze wijk perfect en denken te weten welke route de mannen gaan volgen.

Dan horen we dat andere collega's een Ford Escort zien rijden die op de vlucht lijkt. We horen de rijrichting en wrijven ons in de handen: de auto komt onze kant op. Precies wat we dachten. We spotten de wagen al gauw, maar nog niet de achtervolgende politieauto met onze collega's. Die blijkt er nog een flink stuk achter te rijden. Dat geeft ons de kans de achtervolging over te nemen.

Mijn collega geeft gas en ik zorg ervoor dat de meldkamer precies weet waar wij rijden. We doen het zwaailicht van onze auto aan, maar niet de sirene. Zo kunnen wij ons beter focussen op de achtervolging. Aan hun rijgedrag merken wij dat de mannen van de Ford Escort deze omgeving niet kennen. Dat is ons voordeel, want wij kennen het gebied op ons duimpje. Opeens zie ik dat de bestuurder gaat spookrijden! Levensgevaarlijk. Wij blijven ze volgen op de baan ernaast, wel in de goede rijrichting.

En dan gebeurt het. In mijn spiegel zie ik dat onze collega's achter ons aankomen. Die hebben van de meldkamer doorgekregen waar wij rijden. We komen bij een kruising met verkeerslichten die op knipperen staan. Ineens komt er van links een auto aangereden, maar het is geen politieauto. De vluchtende Ford rijdt rechtdoor en wordt door de automobilist van links aangereden. Bam! Hij raakt de Ford Escort vol in de zijkant, waarna de auto stuiterend en rokend tot stilstand komt. Mijn collega stapt snel uit, ontwijkt de rondvliegende brokstukken en rent naar de gehavende Ford. Maar de bestuurder is al uitgestapt en rent weg. De andere dief gaat er ook vandoor.

Ik ben ook uitgestapt en het lukt me om de bestuurder te tackelen. Daardoor valt hij voorover op de grond. Ik zie dat hij zich snel omdraait van buik naar rug. Dan duik ik bovenop hem om hem aan te houden. Ik hoor iemand roepen; "Pistool, hij heeft een pistool in zijn broek!" Ik schrik en kijk naar de broeksband van de verdachte en zie in een flits het handvat van een revolver. Ik heb geen tijd meer om mijn wapen te trekken. Ik geef de worstelende verdachte een vuistslag in zijn gezicht. De man grijpt met twee handen naar zijn gezicht. Dat geeft mij en een toegesnelde collega de kans om hem goed vast te houden en in de boeien te slaan. Snel halen we de revolver weg. Achteraf horen we dat de boeven niet alleen de auto en spullen hadden gestolen bij hun inbraak, maar ook de revolver. Als ik dat had geweten dan hadden mijn collega en ik de arrestatie heel anders gedaan. Het was levensgevaarlijk om er zo op te duiken. We hebben de twee gasten aangehouden: het resultaat is goed. Maar we hebben wel geluk gehad. Net als de automobilist die de boeven van links aanreed trouwens: zijn auto is total loss, maar hij kwam er wonder boven wonder zonder kleerscheuren vanaf.

Op avontuur door Londen – Engeland. Deel 2

Tekst; Martin van Trudy van der Putten

Foto's; Martin & Trudy

Op het moment dat Trudy en ik dit op papier zetten weten we nog niet wat Corona ons heeft gebracht. Voor het 2de opeenvolgende jaar gaat de 4 daagse van Nijmegen niet door. Er wordt nagedacht over een alternatief zodat we het 4daagse gevoel toch gezamenlijk kunnen beleven. Maar om nu bij de pakken neer te gaan zitten.... dat gaan we niet doen. Trudy en ik willen jullie nog een keer meenemen naar Londen en wel naar enkele kleinere museums.

Händel en Hendrix museum, Wat hebben George Frideric Händel en Jimi Hendrix gemeen. Ze hebben naast elkaar in Brookstreet gewoond. Gescheiden door een muur en 200 jaar oud zijn de huizen van twee muzikanten die Londen kozen en met hun invloed de muziek voor altijd veranderde. Het Händel en Hendrix museum is gewijd aan het leven van deze twee muzikanten. Händel heeft in dit pand gewoond vanaf juni 1723 en verbleef hier tot aan zijn dood 36 jaar later. Hendrix heeft hier maar twee jaar gewoond. De flat op de bovenste verdiepingen van Brook Street 23 werd gevonden door Jimi's vriendin Kathy Etchingham uit een advertentie in een van de Londense avondkranten in juni 1968, terwijl hij in New York was. In juli trok hij er kort in, voordat hij terugkeerde naar de Verenigde Staten voor een uitgebreide tour. Hij bracht enige tijd door met het decoreren van de flat naar zijn eigen smaak, waaronder het kopen van gordijnen en kussens van het nabijgelegen warenhuis John Lewis, evenals ornamenten en snuisterijen van de Portobello Roadmarkt en elders. Hij vertelde Kathy dat dit 'mijn eerste echte eigen huis' was.

Hij keerde in januari 1969 terug naar Brook Street en begon bijna onmiddellijk met een uitgebreide reeks pers- en media-interviews

en fotoshoots in de flat. Hendrix gebruikte de flat als zijn basis schreef nieuwe liedjes. Op 4 januari maakte hij zijn beruchte verschijning op de BBC Happening for Lulu tv-show, en gaf zijn twee Royal Albert Hall-concerten in februari. Toen hij hoorde dat Händel vroeger naast de deur woonde, ging hij met Kathy naar de One Stop Record Shop in South Molton Street en kocht een aantal klassieke albums - waaronder Händels Messiah en Water Music. Voor Hendrix was Brook Street de drempel van de Londense muzikscene van de late jaren 60. Zijn flat was een korte wandeling van legendarische locaties zoals de Marquee, de Speakeasy en The Scotch of St James en hij zou vele avonden doorbrengen met dwalen van club naar club op zoek naar een kans om te spelen. In maart was hij weer terug in New York en hoewel Kathy nog een tijdje in Brook Street bleef, woonde Jimi daar niet meer.

De reconstructie van het appartement van Jimi is gedaan aan de hand van de resultaten van de diverse fotoshoots. De foto's en contactsheets hebben hierbij geholpen. Door het verzamelen

van spulletjes zijn de leefruimtes van Jimi Hendrix weer tot leven gebracht. Zo is er ook een reconstructie gemaakt van de platencollectie die Jimi in Brook Street in zijn bezit had. Over George Frideric Händel is veel te lezen op internet. Nadat hij zich in de Engelse samenleving had gevestigd, huurde Händel in de zomer van 1723 het huis in Brook Street, Mayfair. Hij zou in dit huis wonen tot zijn dood 36 jaar later.

Met de dood van koning George I in 1727 volgde zijn zoon hem op als koning George II. Händel kreeg de opdracht om het volkslied voor de kroning te schrijven, en "Zadok the Priest" werd voor het eerst uitgevoerd op 11 oktober. Sindsdien heeft het deel uitgemaakt van elke Britse kroning.

In de vroege jaren 1740, toen de publieke belangstelling voor de Italiaanse opera afnam, begon Händel tijdens het operaseizoen nieuwe oratoria te introduceren. Deze werken, geschreven naar Engelse teksten en zonder kostuums, decors of enscenering, waren meteen populair. Tussen 22 augustus en 14 september 1741 componeerde Händel zijn beroemdste werk: Messiah. Voor het eerst uitgevoerd tijdens een bezoek aan Dublin in 1742, introduceerde Händel het werk voor het eerst in Londen op 23 maart 1743, en tijdens

zijn leven produceerde hij nog eens 35 uitvoeringen.

St. George's Church, gelegen aan de 2a Mill Street, Mayfair. Waarschijnlijk de bekendste parochiaan aller tijden was George Friderick Händel. Hij kwam in 1724 in Brook Street wonen, net toen de kerk zijn voltooiing naderde, en bijna onmiddellijk was hij betrokken bij de zaken van de nieuwe parochie. Zijn mening werd gevraagd over de geschiktheid van het orgel en bij het testen van kandidaten voor de post van organist leverde hij een thema voor Improvisatie. Vanaf dat moment had hij zijn bank in de kerk en was hij een regelmatige bezoeker.

Händel hield van Engeland en in 1726 werd hij een genaturaliseerd Brits staatsburger. In 1751 begon zijn gezichtsvermogen achteruit te gaan en tegen 1753 was hij totaal blind, maar hij ging door met componeren, dicterend aan zijn helper (amanuensis), John Christopher Smith. Hij was kreupel door artritis, maar ging toch op weg naar St. George's. Sir John Hawkins vertelt ons: "Gedurende de laatste twee of drie jaar van zijn leven was hij gewend om de kerkdienst bij te wonen in zijn eigen parochiekerk van St George's, Hanover Square waarbij hij door zijn bliken en gebaren de grootste vurigheid uitdrukte van toewijding." Zijn laatste belangrijke koninklijke opdracht was voor muziek om de vieringen te openen ter gelegenheid van de ondertekening van het Verdrag van Aix-la Chapelle in 1748. De compositie van Händel was om de koning en zijn gevolg te vergezellen terwijl ze van St. James's Palace naar Green Park reden om te inspecteren een speciaal gemaakt gebouw dat de basis zou vormen voor

een groots vuurwerk. Händel noemde zijn muziek gewoon Overture, maar het is beter bekend als de Music for the Royal Fireworks.

Na periodes van slechte gezondheid en slechtziendheid die tot blindheid leidden, stierf Händel op 14 april 1759 op 74-jarige leeftijd in bed in zijn huis in Brook Street. In zijn testament liet Händel legaten na aan zijn bedienden, het Foundling Hospital en een aantal goede doelen. Hij schonk ook £ 600 voor zijn begrafenis en een gedenkteken in Westminster Abbey, waar hij een week na zijn dood werd begraven.

Sherlock Holmes museum aan 221b

Baker Street – Londen.

Het museum is gewijd aan de fictieve detective uit de verhalen van de laat-19de-eeuwse, vroeg 20ste-eeuwse schrijver en arts Sir Arthur Conan Doyle. Sherlock Holmes, de scherpzinnige speurder behoort inmiddels tot de bekendste personages ter wereld. Het museum werd geopend in 1990 en heeft het adres Baker Street 221B, hetzelfde adres als in de verhalen van Conan Doyle. Om dat adres te mogen voeren was wel speciale toestemming van de City of Westminster nodig, want het eigenlijke huisnummer is 239. Het museum ligt aan de noordkant van de straat, vlak bij Regent's Park. Het Georgiëse huis waarin het museum is gehuisvest, was vroeger, tussen 1860 en 1936, een pension waar kamers werden verhuurd. Het is ingericht zoals men zich voorstelde dat het pension eruitzag waar Mrs. Hudson kamers verhuurde aan Sherlock Holmes en Dr. Watson. Afgaande op de verhalen van Conan Doyle was dat in de periode 1881-1904. Veel voorwerpen

in het museum worden in de verhalen genoemd. Het museum neemt de 1e, 2e en 3e verdieping in beslag; op de begane grond is een souvenirwinkel. Het museum is opgezet door de Sherlock Holmes Society of England, die het ook exploiteert. De Society is een non-profitorganisatie.

Op het pand is een blauwe plaquette aangebracht met de tekst '221b – Sherlock Holmes – Consulting Detective – 1881-1904'. De plaquette lijkt op soortgelijke plaquettes op panden waar belangrijke mensen hebben gewoond, zoals die worden aangebracht door English Heritage, maar deze organisatie heeft niets van doen met de plaquette op Baker Street 221B. Ze houdt zich ook niet bezig met fictieve persoonlijkheden.

BLOG: 'Jij bent zeker ook verdrietig dat mijn broertje dood is?'

Geschreven door
Gitta Wolswijk

Samen met mijn collega ga ik naar een melding van een slachtoffertje van achttien maanden, van wie de huisarts geen natuurlijk overlijden durft af te geven. Onderweg in de auto bespreken we de casus.

Als we de woning binnen gaan, ligt het jongetje op een aankleedkussen op de eettafel. Het kind heeft een glimlach op zijn gezichtje. Op een gegeven moment loopt de vader naar mij toe en fluistert in mijn oor: "We hebben ook een dochter. Zij is nu op school, maar hoe gaan we dit vertellen?" De man barst in tranen uit en zijn emoties doen voelbaar iets in de woning. Ik leg mijn hand op zijn bovenarm om hem gerust te stellen. Hij kijkt mij aan en vraagt of ik hem wil helpen.

Ik leg de verdrietige ouders uit dat we niet te lang moeten wachten om het hun vierjarige dochter te vertellen. De vader is wanhopig en smeekt of ik alsjeblieft met hem mee wil gaan. Met instemming van de moeder loop ik met de vader naar de school. Het is hooguit drie minuten lopen, maar het voelt aan alsof we er uren over doen. Onderweg vraagt hij mij hoe we het gaan aanpakken en ik leg hem mogelijkheden uit. Vlak voor we de school

binnenstappen vraagt hij of ik het slechte nieuws wil brengen.

Het meisje wordt uit de klas gehaald en zodra ze haar vader ziet springt ze in zijn armen. Terwijl zij bij haar vader op schoot zit, kijkt ze mij vragend aan: "Wie ben jij?" Ik leg haar uit dat ik iets heel verdrietigs moet vertellen. Het meisje kijkt mij begrijpend aan. Ik vertel haar dat haar broertje dood is en laat een pauze vallen om te kijken wat dit nieuws met haar doet. Het meisje begint hard te huilen en roept: "Ik wilde zo graag mijn broertje houden." Plots stapt ze op en komt bij mij op schoot zitten. "Jij bent zeker ook verdrietig dat mijn broertje dood is?" Ik zeg dat ik het heel verdrietig vind dat zij haar broertje moeten missen. Het meisje slaat haar warme en plakkerige armpjes om mijn nek en vraagt of ze haar broertje nog mag zien voor hij onder de grond gaat. Wetende dat het jongetje er heel netjes en met een glimlach bij ligt, had ik deze mogelijkheid van tevoren al met haar ouders besproken. Ik leg haar uit wat we thuis aan gaan treffen en probeer me niet af te laten leiden door de hevig geëmotioneerde vader en juf naast me.

Het meisje springt zo plots als ze op

schoot kwam zitten er weer vanaf. Ze vraagt of ze het in haar klas mag vertellen. Wij leggen haar uit dat we in de klas gaan zeggen dat ze naar huis gaat, omdat er iets ergs is gebeurd. Het meisje stemt in en vraagt of ik met haar mee wil lopen.

In de klas kijken zestig ogen in onze richting. Het meisje voelt de spanning en begint te huilen. Ik til haar op. Even laat ik mijn 'politiemasker' zakken en zet mijn 'juffenmasker' op. De kindjes verzamelen zich om ons heen en het meisje dat er iets ergs gebeurd is en dat ze naar huis moet. Dan laat ze een stilte vallen en zegt dat haar broertje dood is. De zestig oogjes worden allemaal vochtig en sommige kinderen beginnen hard te huilen. Met het meisje op mijn arm en de dertig andere kinderen aan mijn armen en benen hangend probeer ik mijn 'juffenmasker' af te zetten. Het meisje zegt haar klasgenootjes gedag. Ik vind haar zo ontzettend dapper en vertel haar dit.

Met haar handje in de mijne lopen we naar huis. Vlak voor we naar binnen gaan vertel ik haar nogmaals wat ze aan gaat treffen. Het meisje rent op haar moeder af, knuffelt haar en rent daarna naar de eettafel, klimt op een

stoel en kijkt van bovenaf naar haar broertje. Tranen stromen over haar wangen. Ik zie dat mijn collega's in de kamer zichtbaar aangeslagen zijn door de reactie van het meisje. Het meisje springt van de stoel af en rent naar mij toe. Ze zegt dat ze nu bij haar nichtje gaat spelen, die altijd zo grappig is. Het doet me beseffen dat ze gelukkig nog een kind is. Als haar tante haar enige tijd later komt

ophalen, zegt ze me gedag. Ik zeg dat ik haar een hele dappere en sterke meid vind. Het meisje springt in mijn armen en fluistert in mijn oor: "Je bent een hele lieve politie, net zo lief als mijn broertje alleen ben jij niet dood. Ik ga een mooie tekening voor je maken want jij bent nu mijn vriendin."

In de auto terug naar het bureau komen bij mij de tranen; weg

'politiemasker', weg 'juffenmasker' gewoon even mens zijn. Dagen later wordt er een hele mooie tekening bezorgd van een grote ster, bloemen en twee poppetjes. De afzender: mijn 'vriendin'.

International Police Association - South Africa

Timour Hall Villa, IPA House Cape Town

During the hard lockdown in mid-2020, with Timour Hall Villa, Cape Town closed down for operations, as well as the uncertainty whether the House will still be operating after

lock-down, Reece and Sabine Harvey, in order to protect the IPA assets, moved into Timour Hall as Care Takers pending a final decision.

Soon after settling in, their out of own initiative commenced with a maintenance program to clean up the house, premises and garden with the key objective to bring life back to Timour Hall and hope that it will continue to operate as an IPA Facility. The vast majority of initiatives was undertaken out of their own pocket and/or by arranging sponsorships for key aspects of the process they embarked upon.

8 Months down the journey as Care Takers, the "Grand Old Lady" of Cape Town as Timour stands to be known,

the face lift and words of compliments received from various guests and visitors are all attributed to Reece and Sabine.

The National Executive Committee of IPA (SA) has, following consultation with the Regional Chairpersons, unanimously agreed that Reece be appointed as House Manager and Sabine be appointed as Assistant House Manager with effect of 1 April 2021.

IPA South Africa wishes them well on the new journey and we welcome all to visit Timour Hall Villa and experience the new environment, as well as their energy and friendship.

Hendrik (Vossie) Vos
President : IPA South Africa

Geen Vierdaagse in 2021

Met pijn in het hart hebben wij, Stichting DE 4DAAGSE, moeten besluiten dat de Vierdaagse in 2021 niet doorgaat. De coronapandemie, de bijkomende maatregelen en de vooruitzichten maken het onmogelijk om de 104de Vierdaagse te organiseren zoals je dat van ons mag verwachten. Graag leggen we uit hoe we tot dit zware besluit zijn gekomen. Anderhalve meter onmogelijk en vaccinatiegraad niet hoog genoeg. De kans dat we in juli nog te maken hebben met de 1,5-metermaatregel is groot. Voor wandelaars valt tijdens wandeldagen op het start- en finishterrein veel te regelen, maar onderweg en voor het publiek zorgt dit voor problemen. We moeten rekening houden met de aantrekkingskracht van de Vierdaagse op het publiek. Het controleren en naleven van de 1,5-metermaatregel is bij het grootste evenement van Nederland onmogelijk. Bovendien vragen we ons af: is de Vierdaagse nog wel de Vierdaagse zonder het feest en de support van de toeschouwers aan de zijlijn?

Onze organisatie verneemt daarnaast de twijfels over de vaccinatiegraad in Nederland in de derde week van juli. Er is een kans dat deze nog niet hoog genoeg is om de Vierdaagse op een veilige manier te organiseren. Marsleider Henny Sackers legt uit: "Wij voelen een grote verantwoordelijkheid voor de veiligheid en gezondheid van onze deelnemers, toeschouwers, vrijwilligers en medewerkers. We kunnen hun veiligheid op dit moment niet garanderen en willen niemand blootstellen

aan gevaar in welke vorm dan ook." Financieel en organisatorisch onverantwoord. De Vierdaagse is een mega-evenement en we beginnen dan ook al maanden van tevoren met de voorbereidingen. Daar komen ook kosten bij kijken. De huidige onzekerheden nu en richting de zomer maken het risico te groot om de volledige voorbereiding te starten, terwijl dat wel al zou moeten. Bovendien moeten de deelnemers op tijd beginnen met hun voorbereidingen. Zij nemen vakantiedagen op, investeren tijd in training en maken kosten voor inschrijving, vervoer en verblijf, terwijl ook voor hen de onzekerheid groot is. Door deze zware beslissing

nu te nemen, weten wandelaars, medewerkers, vrijwilligers, partners en leveranciers waar zij aan toe zijn. Geen concessies aan identiteit. In het donker met duizenden deelnemers wachten op het startschot, high fives met het publiek en elkaar kunnen omhelzen na weer een volbrachte dag: dat is het Vierdaagsegevoel. De morele steun van tienduizenden toeschouwers en het ongekend diverse en internationale deelnemersveld maken de wandelmars uniek. Juist in deze tijd had onze organisatie heel graag voor een lichtpuntje gezorgd, maar we vinden ook dat er een grens is aan noodzakelijke concessies die in strijd zijn met de identiteit van de

Vierdaagse.

Alles gedaan om afgelasting te voorkomen

De afgelopen maanden hebben we als organisatie alle mogelijkheden onderzocht om de Vierdaagse in 2021 te kunnen organiseren, het is immers ons bestaansrecht. Zo hebben we, naast vele andere ideeën, onderzocht of de Vierdaagse verplaatst kon worden naar een andere datum en of er op meerdere routes tegelijkertijd kon worden gelopen. Voor al deze opties geldt dat we deze om uiteenlopende redenen niet haalbaar en/of wenselijk achten, hoe graag we ook andere conclusies hadden getrokken. Hoofd organisatiebureau Lotte Janssen: "Externe partijen passen hun hele planning en vakanties aan op een Vierdaagse in de derde week van juli. Zelfs het onderhoud van wegen is daar omheen gepland. Dit betekent dat we de Vierdaagse dus niet kunnen verplaatsen of over meerdere weken kunnen verspreiden."

Teleurstelling

Wij zijn ontzettend teleurgesteld dat de Vierdaagse voor het tweede jaar op rij niet door kan gaan en we kunnen ons voorstellen dat velen dit gevoel met ons zullen delen. In de

eerste plaats natuurlijk alle wandelaars die zich erop hadden verheugd om in de derde week van juli weer aan de start te mogen verschijnen.

De Nijmegenaren en inwoners van doorkomstgemeenten die wederom het feest in hun voortuin moeten missen. Maar ook de partners, leveranciers, vrijwilligers en alle anderen die de Vierdaagse ieder jaar weer mogelijk maken en een warm hart toedragen. En tot slot ook bij talloze ondernemers die nu inkomsten moeten missen in deze toch al zware tijd. Stichting DE 4DAAGSE gaat er - vanaf vandaag - alles aan doen om in 2022 wél weer een feestelijke Vierdaagse te kunnen organiseren.

Toekomst

vanneer we meer concrete informatie kunnen geven over de 104de Vierdaagse in 2022 weten we nog niet, maar vast staat dat we blijven bestaan en dat we heel veel energie hebben om door te gaan. Deelnemers die in 2020 stonden ingeschreven

en hebben betaald, blijven in ieder geval verzekerd van deelname bij de eerstvolgende editie van de Vierdaagse.

Daarnaast bekijken we, samen met Koninklijke Wandelbond Nederland (KWBN), hoe we het Vierdaagsegevoel toch nog samen kunnen beleven met een alternatief voor de Vierdaagse tijdens de derde week van juli. Zodra daar meer over bekend is, laten we dat weten via onze website en social media.

In de tussentijd moedigen we iedereen aan om in beweging te blijven. Juist nu, want wandelen kan altijd en overal. Wij hopen iedereen in 2022 weer te mogen verwelkomen op de Wedren.

No Four Days Marches in 2021

It is with a heavy heart that we are announcing that the 2021 Four Days Marches will not be going ahead. The COVID-19 pandemic and the additional measures make it impossible for us to organise the 104th Four Days Marches in a form that anyone should be able to expect. Social distancing impossible and vaccination coverage not high enough. There is a good chance that in July the 1.5 metre social distancing rule will still need to be observed in the Netherlands. Though there is good scope for taking measures for the walkers at the start and finish area, social distancing presents problems along the route, as well as for the spectators. We must take into account the attraction of the Four Days Marches to the general public: monitoring and enforcing social distancing at the largest event in the Netherlands is impossible. Another consideration is whether the Four Days Marches can really be the Four Days Marches without the festivities and the support of the spectators along the routes.

We also understand that there is uncertainty about how high the vaccination coverage will be by July. There is a chance that the coverage will not be high enough at that time to safely hold the Four Days Marches.

March coordinator Henny

Sackers explains: 'We feel a great responsibility for the health and safety of our participants, spectators, volunteers and employees. We cannot guarantee their safety at this time and do not want to expose anyone to danger in any form.'

Not responsible financially or organisationally

To organise a major event like the Four Days Marches, preparations are started months in advance, and costs are incurred at this time too. With the ongoing uncertainty, which could continue into the summer, the risk of taking those steps now is too great. In addition, the participants need to start their preparations well in advance. They need to arrange days of annual leave, invest time in training,

and incur costs for registration, transport and accommodation, while the uncertainty for them, too, is great. By making this decision now, walkers, employees, volunteers, partners and suppliers know where they stand.

No compromise on identity

Standing together in the dark with thousands of participants waiting for the starting shot, high fives with those who have come to cheer you on, and being able to hug each other at the end of each day's walk: that's the Four Days Marches feeling. The encouragement of tens of thousands of spectators and the unprecedentedly diverse and international field of participants makes this long-distance walking event unique. Especially at this time, the organisers would have liked to have provided a ray of hope; however, there is a limit to the number of concessions the organisers are willing to make where these negatively impact on the identity of the Four Days Marches.

Everything done to avoid cancellation. In recent months, we investigated all possible ways the Four Days Marches could be held again in 2021. For example, along with many other ideas, it was considered whether the Four Days Marches could be moved to a different date, whether it was possible to organise several routes to be

walked at the same time, and whether wearing a face mask while walking the routes was an option. In the end, though, Stichting DE 4DAAGSE discarded all these measures, considering them not feasible and/or undesirable for various reasons. Head of Organisational Affairs Lotte Janssen explains: 'External parties arrange their entire schedule and their holidays around the Four Days Marches being held in the third week of July. Even road maintenance is planned around it. This means that we cannot simply reschedule the Four Days Marches or spread the event over several weeks.'

Shared disappointment

The organisers share the sense of disappointment that will undoubtedly follow this announcement. Firstly, the disappointment of the participants who have had to forego the Four Days Marches two years in a row now, but also that of the residents of Nijmegen and of the towns and cities along the route who, yet again, will miss out on having a front-row seat at the festivities. And then there is the disappointment of the partners, suppliers, volunteers and all the other people who make the Four Days Marches possible or who warmly support the event. And finally, they

share the disappointment of countless businesses who will now have to miss out on sales in this already difficult time. Stichting DE 4DAAGSE will – from today – do everything it can to organise a festive Four Days Marches again in 2022.

The future

Participants who were registered and paid their fees in 2020 are in any case assured of a place in the next edition of the Four Days Marches. Further information about registration and the regulations will follow at a later date. The organisers are also looking at how everyone can still experience

the Four Days Marches feeling together this year too. After all, even without the actual event, for walkers and for the city of Nijmegen, the third week of July will always be the week of the Four Days Marches. Once the organisers know more about this, information will be posted on the website and on social media.

The organisers would also like to take this opportunity to encourage everyone to keep moving and keep walking. Henny Sackers: 'We hope that everyone will stay healthy and that we can meet again at De Wedren in 2022.'

De politiewagens van Europa Deel 2

Merk: Type; Octavia VRS Responding

In gebruik bij de politie als Lesauto' s

Merk: Type; 3 serie

Merk: Type; Vivaro 2.0CDTi 9 Seater Minibus

Normaal Politie werk in de straten van Wales

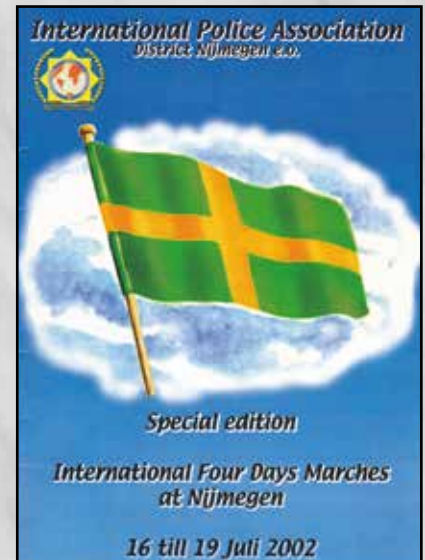
Oude 4daagse kافتen

1996

2001

2002

2011

2012

2013

2019

2020

Soldatenliedjes

Tekst; Martin van der Putten

Foto's; Martin van der Putten en Internet

Na het overlijden van mijn schoonouders kreeg ik enkele familiepapieren in mijn bezit. Hierbij zaten ook drie schriftjes waarin in een mooi handschrift teksten waren geschreven. In eerste instantie dacht ik aan versjes of zo iets. Na onderzoek bleken dit soldatenliedjes, smartlappen en straatliedjes te zijn.

De schriftjes zijn door de Opa van Trudy in zijn diensttijd in de kazerne in Ede volgeschreven. Op diverse pagina's staat zijn naam maar in een van deze schriftjes staat G.H. Spreeuwenberg en verder I Compagnie, II Bataljon, II Regiment Infanterie, 2 Divisie Veldlager, Ede 5 juni 1916. Ook op twee kaften staat deze tekst. Hieruit valt op te maken dat het een van zijn tijdverdrijven was in zijn diensttijd.

Een van de liedjes gaat over het torpederen van het passagiersschip de "Lusitania". Op 7 mei 1915 werd het Britse passagiersschip Lusitania getorpedeerd door de Duitse onderzeeboot U-20. Daarbij verloren 1198 van de 1924 passagiers het leven. De RMS Lusitania was een oceaanlijner van de Cunard Line. Het was gedurende korte tijd het grootste en snelste passagiersschip ter wereld, tot het overtroffen werd door haar zusterschip de RMS Mauretania.

Een ander is een echt soldatenlied. Het gaat als volgt;

1
Vooruit eensgezind
Wanneer 't begint
Dat allen de wapenen dragen
Met moed en beleid
Voorop in de strijd
Wij zijn nu ten dode gewijd
Nergens meer morren of klagen
Krachtig het oorlogsveld in
We zullen 't leven gaan wagen
Voor vaderland en Koningin

Refrein
Op dan Soldaten in het vuur
Springen de granaten
Wij blijven staan als een muur
Niets kan ons post doen verlaten
Bij de hand
Op dan Soldaten moet houd stand
Leven 't Vaderland

2
En zijt ge in nood
Of wacht U den dood
Dan wordt het Wilhelmus geblazen
Je neemt dan je spuit en trekt er op uit
En schiet ze maar dwars door de huid
Laat dan de kogels maar razen achter de fort of de schans
Al zijn er ook vechtersbazen ze krijgen bij ons niet de kans

Refrein

3
En vecht ge misschien met een tegen tien
Wij zullen liever sterven dan wijken
De trommels die slaan, 't Vaandel vooraan
Dus allen je plicht nu gedaan
Laat dan de helden moed blijken
Niemand toont zich dan nog bang
Over gewonden en lijken
Daavert het zegen gezang
Refrein

Het lied van Louis Davids "Zandvoort bij de Zee" staat ook opgeschreven in een van deze schriftjes alleen komen de woorden van Louis en de Opa van Trudy niet geheel overeen met elkaar. Een afscheidslied van een soldaat die afscheid neemt van zijn lief staat er ook in. Het heet "Het scheidingsuurtje" en wordt/werd gezongen op de melodie van het Bloemenlied. Zelfs op een van de pagina's staat het "Frijsk Folksliet. Ik denk niet dat de opa van Trudy hier veel van begreep. Hij kwam namelijk uit Limburg en daar spreken ze een heel andere taal.

Ik kan ze niet allemaal overschrijven. Er staan veel liedjes in over de eerste wereld oorlog. Waaronder "De vreeselijke doodsvelten van Europa", "Blondje" met de beginregels; Blondje het tijdstip naderd, Zie toch de dag breekt aan, Blondje een laatste vaarwel nog, Dan moet ik van U gaan enz. Het lied heeft drie coupletten en een refrein.

Een ander lied gaat over Rotterdam. het lied "Onder 't Viaduct" gaat over de stilte in de nacht in Rotterdam.

Het lied "Een Kindermoord" gaat over een moord in Renkom (Renkum). De tekst luid, ik citeer;

De moord te Renkum.

Wat klinkt daar door de lande,
Van een lage kindermoord,
Hoe een jong onschuldig meisje,
In de bosschen werd gesmoord.
Ginds in Renkum werd een meisje,
Door een booswicht laag en wreed,
Op een gruwelyke wyze,
Dood gemarteld die niets misdeed.
Haar arme ouders gingen zoeken,
Naar hun dochter hun dierbaar pand,
Vonden het lykje in de boschjes.
Eerst verkracht, o wat een schand.
Politie-honden gingen zoeken,
Vonden het spoor zoo kant en klaar,
Van die Godvergeten schelm,
Van die lage moordenaar.
Men bracht hem voor de Justitie,
Zwaar geboeid ging hy langs de straat,
En bekende, daar gekomen
Voor de rechter syn misdaad.
Ziet die vader en die moeder,
Ze hebben haar zoo teer bemind,
Weenend by het arme lykje,
Van hun vermoord zoo dierbaar kind.

Een Kindermoord

1

Wat klinkt daar door de lande
Van een lage kindermoord
Hoe een jong onschuldig meisje
In de bosschen werd gesmoord

2

Ginds in Renkum werdt een meisje
Door een booswicht laag en wreed
En op een Gruwelijke wijze
Dood gesmoord, en die niets misdeed

3

Haar arme ouders gingen zoeken
Naar hun dochter, dierbaar kind
Vonden het lijk, in de bosschen
Eerst verkracht o wat een schand

4

Politie honden gingen zoeken
Vonden het spoor zoo kant en klaar
Van den God vergeten schelm
Van dien lagen moordenaar

5

Men bracht hem voor de Justisie
Zwaar geboeid ging hij langs de straat
En bekende daar gekomen
Voor den Rechter zijn misdaad

6

Zie die Vader, zie die Moeder
Ze hebben haar zoo teer bemind
Weenend bij het arme lijkje
Van hun vermoord en dierbaar kind.

Een van de nummers gaat over de Neutraliteit van Nederland in de eerste wereld oorlog. Benadrukt wordt in dit lied dat Nederland neutraal moet blijven en er geen leed moet worden gebracht aan de moeders.

Het lied "De Storm" gaat over Hendrik die schipbreuk leed op zee en aanspoelde op het strand.

De Storm

1

't Is vier uur en nog niet thuis
Daar buiten loeit de storm
Heel alleen zit ik hier in huis
Met mijn kleinste wurm
O God spaar mijn lot spaar mijn Hendrik toch
Wij zijn twee gelukkige menschen
Kom hier lief kind vouw de handjes te saam

2

De golven bruisen sterk omhoog
De zee is vol gevaar
Het kind kijkt met helder oog
Of zij haar Pa ontwaard
Maar storm en regen benemen haar 't gezicht
Zij zal maar huiswaarts keeren

't Valt eerst op de knieen 't Engelachtig wicht
En smeekt de Zegen des Heeren

3

Daar staat Hendrik sterk en stoer
Het schip doorklieft de zee
Met vaste hand hanteerd hij 't roer
En stuurd naar veilige Ree
Opnieuw beukt een golf tegen 't schip
Een hevige gekraak doet zig hooren
Een stoot en het Vaartuig het zit op een klip
Hendrik ziet hij is verloren

4

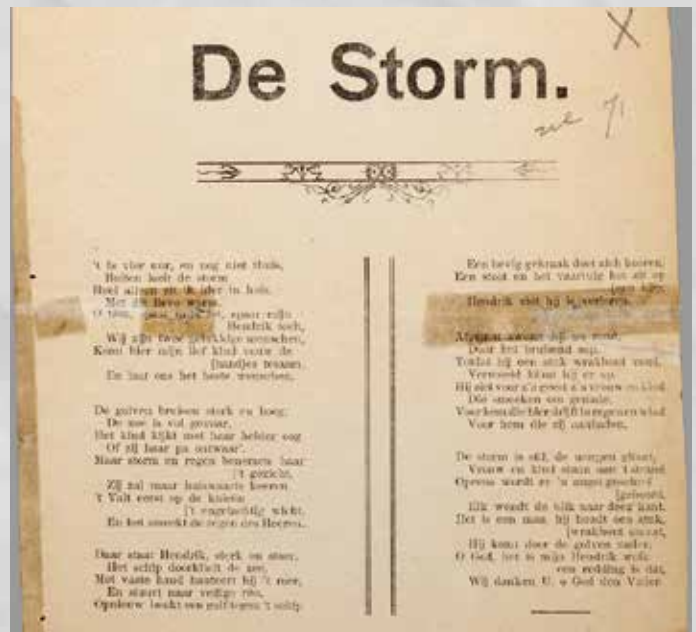
Afgemat zwemt hij nu rond
Door het bruizend sop
Totdat hij een stuk Wrakhout vond

Vermoeit klimt hij er op
 Hij ziet voor zijn geest zijn vrouw en kind
 Die smeeken om genade
 Voor hem die hier drijft in regen en Wind
 Voor hem die zij aanbaden

5

De storm is stil de morgen gloert
 Vrouw en kind staan aan het strand
 Opeens wordt er 'n angstgeschrei gehoord
 Elk wend zijn blik naar deezen kant
 Het is een man hij houdt een stuk wrakhout omvat
 Hij komt door de golven nader
 O God het is mijn Hendrik welk een redding is dat
 Wij danken u o God den Vader

Ik zou nog 10 pagina's kunnen vullen met de liedjes, smartlappen, soldatenliedjes en dramatisch Dichtstukken. Er staan zulke aandoenlijke stukjes tekst in deze schriftjes ik wil er nog een citeren,

1

Ontvlucht, ontvlucht dit oord
 Wil hier niet langer toeven
 Hier wordt een braaf soldaat
 Gelijk gesteld met boeven

2

Een dief of moordenaar
 Word in een Cel gesmeten
 Die krijgt nog op zijn tijd
 Zijn brood en warm eten

3

Maar ik als braaf Soldaat
 Die zijn leven waagd in nood
 Zit hier gelijk een hond
 Op water en droog brood

4

Waarom zit ik nu hier
 In boeien vast geklonken
 Ik had een Krijgsmans kwaal
 Ik was slechts eenmaal dronken

5

Zit hier op een houten brits
 Met latten rand omgeven
 Die dient tot canapé
 Tot rustplaats van mijn leden

6

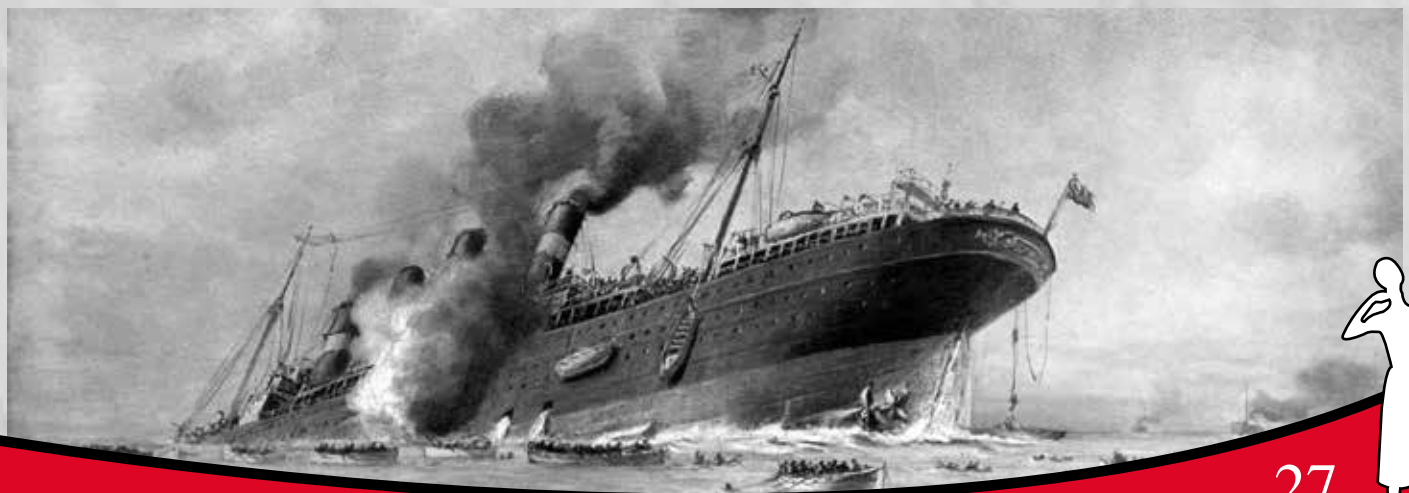
En ginds een steenen kruik
 Om water uit te drinken
 En daar een kribelton
 Die altijd staat te stinken

7

Maar eenmaal komt de tijd
 Dat wij de rotzooi gaan verlaten
 Vervloekt zij het Regiment
 Maar nimmer de Soldaten

G.H. Spreeuwenberg
 I Comp. II Bat: II Regiment
 Infanterie, 2 Divisie veldlager, Ede

Wij vinden dat deze schriftjes met een tijdsbeeld uit de jaren van de Eerste Wereld oorlog bewaart moeten blijven voor het nageslacht. Daarom schenken wij de schriften, inclusief achtergrond informatie, aan het Platform Militaire Historie Ede, Werkgroep Historie. Wij hopen dat ze daar een mooie plek krijgen in hun collectie.

Omdat ik mijn militaire dienstplicht heb moeten vervullen ben ik uitgezonden geweest naar Suriname. Een geweldig mooi land en ik bewaar daar ook heel mooie herinneringen aan. Ook de geschiedenis van het land is interessant. In de komende Attenties zal ik hierover meer publiceren.

BLOG: Suriname Inleiding

Tekst: Jan Eijkemans

Afbeeldingen: Wikipedia (Publiek Domein)

Zoals in die tijd gebruikelijk was kende wij in Nederland nog geen beroepsleger maar bestond ons leger uit zowel beroeps militairen als dienstplichtig soldaten. Iedere Nederlandse jongen die gezond van lijf en leden was kon opgeroepen worden om zijn dienstplicht te vervullen. Uitzondering was als je al twee broers had die al opgeroepen waren om de dienstplicht te vervullen, dan was de derde jongen uit het gezin vrijgesteld wegens broederdienst. Welnu ik was in ons gezin de tweede zoon en moest dus ook voldoen aan de dienstplicht. Het begint wanneer je zestien jaar bent dan wordt je zagezegd 'ingelijfd'. Tegen de tijd dat je achttien jaar wordt, wordt je opgeroepen voor de keuring en als je goedgekeurd wordt volgt enige tijd later de oproep om in werkelijke dienst te komen. Vooraf krijg je ook de gelegenheid om je wensen kenbaar te maken bij welk onderdeel van de krijgsmacht je zou willen dienen. Naast de gewone medische keuring werd ik ook opgeroepen om gekeurd te worden voor de Marine en wel in Hollandse Rading. Aldaar aangekomen zou de keuring twee dagen duren en werd diezelfde avond al begonnen.

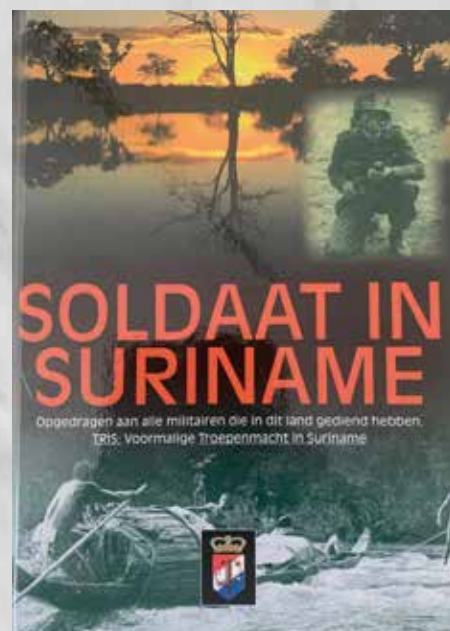
De aanwezigen, die ook

hier gekeurd zouden worden, werden naar een lokaal geleid waar zijn achter verbindingapparatuur werden gezet en kregen morsetekens te horen waarvan zij, met afbeeldingen van tekens en de daarbij passende letters zinnen moesten maken. Maar ik had geen zin om mijn diensttijd te volbrengen met veel getoeter aan mijn oren, ik wilde meer van de wereld zien en uitgezonden worden naar Suriname. Nog diezelfde avond kon ik weer naar huis vertrekken, geen Marine dus. Ook ik had mijn voorkeuren opgegeven maar wat bleek, met je voorkeuren werd geen rekening gehouden. Je wordt ingedeeld daar waar ze je nodig hebben. Toen het zover was, lichting 67-6, moest ik mij melden op de Saxen Weimarkazerne in Arnhem bij het pantserinfanteriebataljon 'Garde Grenadiers'. Niet mijn eerste keuze maar alla. Natuurlijk het eerste weekend binnenlijver en je uitrusting voorzien van je registratienummer die ingenaaid moest worden in ieder kledingstuk. Natuurlijk de eerste stappen zetten op het exercitieterrein, gasmaskeroefeningen en springen uit de bij dit bataljon behorende YP's, steeds rijdend met een hogere snelheid.

Echter mijn wens kwam toch nog snel uit. Wat bleek: de lichting die in januari 1968 voor aflossing naar Suriname moest was niet compleet en men ronselde in den lande naar soldaten die bereid waren daar hun diensttijd door te brengen. Een vraag waarop in meteen met ja reageerde en zodoende was in binnen veertien dagen uit Arnhem vertrokken naar de Isabellakazerne in Den Bosch waar de Suriname compagnie gelegerd was. Mijn wens was toch nog in vervulling gegaan. In Den Bosch werd de opleiding voortgezet en natuurlijk

moesten er de nodige vaccinaties gehaald worden, o.a. voor de gele koorts, om uitgezonden te kunnen worden.

Echter bleek dat bij een aantal van de dienstplichtigen de pokkenprik, die wij in onze jeugd al hadden gekregen, kennelijk niet goed was geweest waardoor wij opnieuw deze vaccinatie moesten krijgen. In militaire termen waren wij 'primoo's', opnieuw gevaccineerden. Dit hield tevens in dat wij de komende weken alleen maar 'lichte dienst' mochten doen. Terwijl de andere op bivak gingen in de Drunense Duinen, schuttersputjes moesten graven, overnachten tijdens de koude en na dagen op de heide met een speedmars weer naar Den Bosch kwamen, moesten wij allerlei klusjes op de kazerne opknappen. Dat waren er niet veel maar och

met tijdrekken kom je aardig de dag door. Half december 1967 was het zover dat we met inschepingsverlof konden en de Kerstdagen met de familie konden doorbrengen.

Begin januari 1968 was het verzamelen in Den Bosch om vervolgens naar Amsterdam te gaan om in te schepen op 'Oranje Nassau' de bij de Koninklijke Nederlandse Stoomvaart Maatschappij (KNSM). Deze maatschappij onderhield een geregelde dienst tussen Amsterdam en een aantal eilanden en landen in het Caribisch gebied en Suriname.

Na afscheid te hebben genomen van familie en vrienden gingen wij aan boord van het schip. Via de sluisen in IJmuiden voeren wij naar de eerste stop, Southampton, op weg naar

Suriname. Nu was bekend dat er aan de grens van Suriname en Brits Guyana problemen waren. Aangekomen in Georgetown, de tweede stopplaats onderweg, bleek dat wij niet van boord mochten in verband met de grensproblemen. In plaats daarvan moest er wacht gelopen worden. De volgende dag vertrokken wij om uiteindelijk in Paramaribo aan te komen.

Daar werden wij muzikaal ontvangen door de kapel van de Troepenmacht in Suriname (TRIS) en welkom geheten door de commandant van

de TRIS. Na ontschepping werden wij overgebracht naar het Prins Bernhard kampement aan de Gemenelandsweg in Paramaribo. Ondergebracht in het gebouw van de A-Cie '68 vonden wij onze slaappleatsen en konden we gaan genieten van onze eerste Parbo dogo's.

Voor de verdere avonturen in dit prachtige land kom ik in de volgende Attentie's terug. Maar eerst nog een stukje geschiedenis van Suriname in deze Attentie.

Omdat ik mijn militaire dienstplicht heb moeten vervullen ben ik uitgezonden geweest naar Suriname. Een geweldig mooi land en ik bewaar daar ook heel mooie herinneringen aan. Ook de geschiedenis van het land is interessant. In de komende Attenties zal ik hierover meer publiceren.

BLOG: Suriname Deel 1

Een zwarte bladzijde van de Gouden Eeuw De West-Indische Compagnie

Tekst: Jan Eijkemans

Afbeeldingen: Wikipedia (Publiek Domein)

‘Set uwen voet int West ghelijck in ’t Oost gheschied, Soo leyt haast neer ghevelt het trotsche Spaans ghebied.’

Op papier een duidelijk idee waar, naar de Hollandse handelsgeest, ook animo voor was. Gekeken naar het Grootkapitaalboek van de kamer Amsterdam, gevestigd op het Singel in Amsterdam, kon je zien dat vrijwel alle sociaaleconomische lagen van de bevolking aandelen had, van regent Cornelis Jacobz. Wayer tot de ‘teercoper’ Jacob Gelfhouwer.

in hun nek te voelen, die zich aan het ontplooiën was als economische grootmacht. Door de binnenlandse conflicten in Engeland en Frankrijk, waren zij op dat moment nog geen grote concurrentie.

Veelal bekend is de VOC, de Verenigde Oost-Indische Compagnie, die bestond van 1602-1800 en was een particuliere handelsonderneming. Zij hadden het monopolie op de overzeese handel van de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden met het gebied ten oosten van Kaap de Goede Hoop en ten westen van de Straat Magellaan. Zij had diverse handelsposten in de Aziatische regio. De West-Indische Compagnie is veel minder bekend, maar werd opgericht in 1621 en eindigde haar werkzaamheden in 1791. Haar taak omvatte handel drijven in het Atlantisch gebied. Daarnaast had het tot taak om erfvijand Spanje het leven onmogelijk maken in Zuid-Amerika.

Geld verdienen en koloniseren als evenknie van de VOC.

Het eerste succes van de West-Indische Compagnie (WIC) kwam na zeven jaar na haar oprichting. In 1628 veroverde Piet Hein de Zilvervloot. Het veroverde zilver zorgde ervoor dat het Groot Desseyn kon worden uitgevoerd: het plan om de Spaans-Portugese macht in het Atlantisch gebied te breken en net zo een lucratieve handel op te zetten als in Oost-Indië. Hiertoe moesten de Portugese kolonies op de westkust van Afrika en de oostkust van Zuid-Amerika worden veroverd.

De scheepvaart in het Atlantisch gebied was verdeeld in twee invloedssferen bij het Verdrag van Tordesillas. De ene van Spanje en de andere van Portugal. Aan het einde van de zestiende eeuw begonnen zij de hete adem van de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden

overheid dan ook geen toestemming geven voor het oprichten van de handelsmaatschappij. Maar toen het bestand ten einde was gekomen in 1621, werd de scheepvaart hervat. Confrontaties met Spanje werden juist een stimulans en het octrooi werd vrijwel meteen verleend.

Met overwinningen bij Elmira (het huidige Ghana), Recife en Olinda (Brazilië) en het bestuur over Nieuw-Amsterdam (New York) leek het dat het bij de WIC voor de wind gaat. De handel in Noord Amerika ging vooral

om bont. Vanuit het zuiden werden exotische producten als goud, ivoor, zout en suiker de producten die naar de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden werden gebracht. De suiker werd verwerkt op de plantages in Brazilië en Suriname, het zout kwam van de Nederlandse Antillen. Ook hardhout werd naar ons land gebracht. Arbeidskrachten waren zowel mannen als vrouwen die in Afrika gevangen genomen werden en als slaven verkocht. Na een hachelijke reis over de Atlantische oceaan, onder slechte omstandigheden waarbij veel slaven omkwamen, werden ze verkocht aan plantage-eigenaren in o.a. Suriname en op de plantages tewerk gesteld.

De hoge kosten van de oorlog en het heroveren van Brazilië door de Portugezen zorgden voor een financiële strop voor de WIC. De VOC dwarsboomde het plan om de verliesgevende WIC in 'de West' met de winst uit 'de Oost' te compenseren en ook Amsterdam wilde de WIC niet financieel ondersteunen. Hiermee zou de WIC haar ondergang te gemoed gaan maar zij wist het nog te rekken tot 1674. Omdat de vraag naar de goederen uit de plantages nog steeds groot was, kwam er voor de WIC een doorstart. Een van de maatregelen was eveneens dat het aantal bestuursleden werd teruggebracht

van negentien naar tien. Door het stroomlijnen van het bestuur werd er weer winst gemaakt en het aantal transporten over de oceaan nam toe. De Tweede West-Indische Compagnie had nog tot 1730 het monopolie op de slavenhandel. De WIC vervoerde tijdens haar bestaan ongeveer 300.000 slaven, meer dan de helft van de totale Nederlandse bijdrage aan de trans-Atlantische slavenhandel dat circa 550.000 slaven omvatte. De West-Indische Compagnie had samen met de familie Aerssen van Sommelsdijck en de stad Amsterdam een derde belang bij de Sociëteit van Suriname. Echter aanhoudende financiële problemen zorgden uiteindelijk voor opheffing van de WIC in 1792.

De West-Indische Compagnie heeft veel sporen achtergelaten in Amsterdam. Het West-Indisch Huis aan de Herenmarkt was de plaats waar de Heeren XIX tussen 1623 en 1647 bijeenkwamen. De financiële situatie zorgde voor een gedwongen verhuizing naar het West-Indisch Pakhuis. Dit pakhuis staat op het eiland Rapenburg, op de kruising Prins Hendrikkade en 't Gravenhekje waar in de 17e eeuw de haven van Amsterdam lag. Op de lange termijn bleek dit geen geschikte locatie waarna de WIC in 1674 haar intrek nam in de Voetboogdoelen aan het Singel. Daar is nu de bibliotheek van de Universiteit van Amsterdam gevestigd.

De West-Indische Compagnie heeft nooit dezelfde plek gekregen als boegbeeld van de Gouden Eeuw: de Verenigde Oost-Indische Compagnie. Had dit te maken met het uitblijven van succes of met de aard van de trans-Atlantische handel?

In memoriam Nic Bakker

Zaterdag 26 juni 2021 ontvingen wij het bericht dat ons lid

Nic Bakker

is overleden.

Nic begon zijn politiecarrière in Nijmegen als burgerambtenaar. Hij was secretaris bij de korpsstaf. Het werk beviel hem goed, hoewel hij ook weleens verbaasd was hoe het er e.e.a. aan toe ging. Was hij het bepaalde zaken niet eens of had hij daar een ander standpunt over dan stak hij die mening niet onder stoelen of banken. Door alle veranderingen werden zijn taken ook steeds anders.

Naast zijn werk bij de politie was Nic in zijn woonplaats Wijchen een geziene vrijwilliger, o.a. bij het kasteel van Wijchen, de kasteelfeesten, etc. Hij zette zich graag in voor de medemens. Nic was daarnaast ook een lange tijd voorzitter van de Politiekapel Gelderland-Zuid. Vaak aanwezig op de repetieavonden en als het zo uitkwam sloeg hij daarbij grote trom. Nic was een echt 'mensenmens'.

Helaas sloeg een aantal jaren geleden bij hem een ongeneselijke ziekte toe. Gelukkig heeft hij ook nog ons zestig jarig jubileum van IPA Nijmegen mee kunnen maken. De laatste keer dat ik hem uitgebreid sprak was bij een bijeenkomst bij IPA Arnhem. Daar vertelde hij wat hem was overkomen. Hij wond er geen doekjes, je kunt het

misschien maar beter eerlijk vertellen zei hij. De mensen merken het toch wel aan je. Laatst had Nic nog zelf zijn lidmaatschap van de IPA opgezegd onder het motto: dan hoeft Marianne dit allemaal niet meer te regelen.

Nic en zijn vrouw Marianne kende mijn vrouw en ik uit eerdere tijden. Marianne werkte bij de Provinciale Bibliotheek evenals mijn echtgenote. Daar hebben wij samen een aantal reizen mee gemaakt en trokken wij vaak samen op.

In het bijzijn van zijn gezin is Nic overleden. Dat hij nu mag rusten in vrede.

IPA Nijmegen wenst zijn vrouw Marianne, de kinderen en verdere familie veel sterkte toe de komende tijd. Mocht het zo zijn dan kunnen zij altijd een beroep op ons doen. Het device is immer: 'Dienen door Vriendschap'.

Namens IPA Nijmegen,

Jan Eijkemans, voorzitter

Hallo, ik ben een paardenbloem.

Veel mensen noemen mij onkruid maar ik ben een vriend en kom je helpen!

Als je mij ziet, bedenk dan dat ALLEEN IK maar daar op dat plekje wil en kan groeien. Want: Of de bodem is te compact/hard/aangestampt en die wil ik met mijn wortels graag voor je losmaken.

Of er is te weinig calcium in de bodem welke ik met het afsterven van mijn bladeren weer wat voor je zal aanvullen. Of de bodem is te zuur. Maar ook dat zal ik voor je verbeteren als je mij de kans geeft.

Of een mengeling van bovenstaande redenen natuurlijk. Ik kom omdat je bodem mijn hulp nodig heeft dus het beste laat je mij ongestoord mijn gang gaan! Als alles hersteld is, zal ik vanzelf weer verdwijnen, beloofd! Probeer je me toch voortijdig met wortel en al te verwijderen, hoe secuur ook, ik kom met 2x zoveel terug! Net zo lang tot je bodem verbeterd is.

Je kan zelfs aan mijn groei zien in welk stadium mijn hulp zit. Liggen mijn bladeren plat op de grond dan ben ik nog lang niet klaar maar reiken ze allemaal omhoog dan ben ik al een heel eind op weg.

Iets heel anders is dat ik 1 van de eerste bloeiers ben in het voorjaar dus ik kondig het voorjaar/de zomer voor je

aan. Overdag als het warm is, zet ik mijn bloemen open maar

s 'avonds als het afkoelt doe ik ze snel weer dicht. Sterker nog, als het overdag niet warm genoeg is doe ik ze helemaal niet open!

Mijn bloemen zijn het eerste voedsel voor insecten na hun winterslaap en daar waar andere planten OF stuifmeel OF nectar hebben, heb ik ze allebei! En niet te zuinig ook!

Mijn bloemen zijn trouwens zelfs lekker voor jullie mensen, wist je dat? Ik werd vroeger "honing (of goud) van de armen" genoemd omdat ze zo lekker zoet zijn in bv jam, saus of salade. Het internet staat vol met recepten! Maar wacht nog even tot eind Mei of later voor je begint met plukken en zelfs dan, pluk nog niet alles a.u.b.! De biodiversiteit en bijen zullen je heel erg dankbaar zijn!

En als laatste: zie je mij staan maar i.p.v. gele bloemblaadjes heb ik allemaal witte pluusjes? Doe dan een wens.....en blaas heeel hard.....als je al mijn zaadjes ineens hebt afgeblazen zal ik ook nog eens proberen je wens uit te laten komen!

Was getekend,
Jouw vriend, de paardenbloem!

Activiteiten overzicht

IPA Nijmegen

Zondag
10 oktober 2021

Inloopdag om bij te kletsen

Vanaf 11.00 uur tot ongeveer 14.00 uur zijn de leden welkom.
Deze activiteit wordt gehouden in De Lier in Puiflijk.

Dinsdag
28 september 2021

District leden vergadering

Aanvang van de vergadering is om 20.00 uur.
Stukken hierover komen in de volgende attentie te staan.

Zondag
9 januari 2022

Nieuwjaarsreceptie

Aanvang 11.00 uur

Alle activiteiten worden gehouden in Dorpshuis "De Lier", Koningsweg 12, 6655 AC Puiflijk

10 t/m 12 september 2021:

Nazomer kampeerweekend 2021 IPA Nijmegen e.o.

IPA Nijmegen organiseert voor de zesde keer een nazomer kampeerweekend voor IPA leden.

Het weekend staat gepland van vrijdag 10 september tot en met zondag 12 september 2021. Het weekend wordt gehouden op Campingpark de Oude Molen, Wylerbaan 2a, 6561 KR Groesbeek. <https://oudemolen.nl/>

De onkosten voor dit weekend bedragen € 98,00 per equipe van 2 personen en € 66,00 per equipe van 1 persoon. Dit is inclusief:

*** Overnachting voor 2 personen / 1 persoon met kampeermiddel, elektra en auto.**

De kosten voor de **comfortplaats, veld B**, zijn als volgt (op basis van minimaal 2 nachten): € 15,25 per nacht per equipe, exclusief servicekosten à € 1,63 per persoon per nacht (incl. toeristenbelasting). De prijs is inclusief gebruik van stroom, water en sanitaire voorzieningen. Ook zijn eventuele huisdieren bij de prijs inbegrepen.

Hetzelfde nachttarief wordt gehanteerd wanneer deelnemers eerder aankomen, of langer willen blijven (1 of 2 nachten). Deze extra overnachtingen en eventueel andere faciliteiten op de camping dient u zelf af te rekenen met de campingeigenaar.

*Vrijdagavond een eenvoudig 3 gangen menu.

Er is, net zo als vorig jaar, weer een keuzemenu met als hoofdgerecht een optie voor vlees, vis of vegetarisch. Graag horen we dan wel een week voor aankomst wat de keuzes zijn per persoon. (in verband met inkoop van producten).

* Zaterdag een compleet Chinees buffet.

Kosten die daar bovenop komen:

*Verder geldt voor dit weekend: 'American Party' met 'BYOB', oftewel, zelf zorgen voor je ontbijt, (2 x) lunch, je eigen drinken (koffie, thee, bier, frisdrank, wijn, sterke drank, enz.) en versnaperingen voor tussendoor.

* BYOB' = Bring Your Own Booze of Bring Your Own Bottle.

Extra info.

Een caravan of chalet huren bestaat ook tot de mogelijkheden, kijk daarvoor op de site van de camping.

IPA Nijmegen e.o. ziet jullie aanmelding graag tegemoet en tot ziens in Groesbeek.

Opgave bij Brugt Peper tot uiterlijk 1 september 2020, middels:

e-mail: familiepeper@hotmail.com

tel: 06-20991487

Wij hebben er erg veel zin in!

met vriendelijke groet, namens IPA Nijmegen e.o.

Brugt Peper, tel: 06-20991487

Jan Nijburg, tel: 06-19268485

